

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka ve věci

žalobce: **Ing. Z. B.**
bytem N. tř. 3592/41, H.
zastoupený Mgr. Michalem Honem, advokátem
sídlem Staňkova 103/18, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

za účasti: **1. J. B.**
sídlem N. tř. 3592/41, H.
2. L. J.
bytem K. 625/19, L.

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17.6.2016, č.j. JMK 89193/2016, sp. zn. S-JMK 59720/2016 OŽP Hod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17.6.2016, č.j. JMK 89193/2016, sp. zn. S-JMK 59720/2016 OŽP Hod, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19 456 Kč k rukám Mgr. Michala Hona, advokáta, sídlem Staňkova 103/18, Brno, ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17.6.2016, č.j. JMK 89193/2016, sp. zn. S-JMK 59720/2016 OŽP Hod, kterým bylo jako nepřípustné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Veselí nad Moravou jako příslušného vodoprávního a speciálního stavebního úřadu (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 10.3.2016, č.j. MVNM/7690/2016/ŽPÚP, kterým prvostupňový orgán podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“), a § 15 odst. 1 vodního zákona a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“), vydal povolení k nakládání s podzemními vodami a povolení stavby vodního díla „Vrtaná studna na p.č. x v k.ú. R. u S.“ osoby zúčastněné na řízení 2 (dále jen „stavebník“).
2. Žalovaný dospěl s odkazem na § 27 odst. 2 a § 28 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), k závěru, že vystrojení již zrealizovaného průzkumného vrtu a provoz (čerpání vody) vlastnická práva žalobce neohrozí. Žalovaný odkázal na provedené čerpací zkoušky a hydrogeologické posouzení odborných osob s tím, že nemůže jejich závěry zpochybňovat na základě domněnek žalobce.

I. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce namítá, že bylo porušeno jeho právo být účastníkem předmětného řízení. Přestože žalobce již v průběhu řízení o vydání územního rozhodnutí o umístění studny na pozemku p.č. x neustále tvrdil, že již v důsledku hydrologického průzkumného vrtu pro budoucí studnu došlo k významnému poklesu hladiny spodní vody a úbytku vody v jeho studni, jakož i ke zmenšení přítoku jeho studny, s touto skutečností se žalovaný i prvostupňový orgán vypořádali tak, že jim nepřislouží činnosti a závěry odborných osob na základě domněnek žalobce zpochybňovat. Žalobce má za to, že v posuzovaném případě měly být odborné závěry předmětem přezkoumání a nelze na ně pouze odkázat.
4. Podle žalobce závěr provedené zkoušky vychází z hodnot čerpání vody, které je v praxi neproveditelné. Provedená zkouška nadto svým rozsahem neodpovídala pozvánce k čerpací zkoušce vrtu ze dne 11.6.2015 – zde je uváděn odběr 54 l/min, reps. 0,91/s. Proč tak byla zkouška provedena, není žalobci známo. K prokázání poklesu hladiny spodní vody a úbytku vody v jeho studni žalobce navrhuje dokazovat listinou – Výsledky čerpací zkoušky: Jímací objekt B-1, 7/2010, z něhož vyplývá snížení ustálené hladiny ve studni o téměř 3 metry a podstatné snížení vydatnosti zdroje (ze 40 l/min na 10 l/min). Již provedeným vrtem došlo k tomu, že při použití vody v suterénu již není dostatečný tlak na to, aby voda tekla i v přízemí budovy.
5. Žalobce má s ohledem na uvedené za to, že napadeným rozhodnutím došlo k podstatnému zkrácení na jeho vlastnickém právu.

6. Žalobce dále poukazuje na to, že přestože žalovaný konstatoval, že k omezení žalobcova vlastnického práva nedochází, tak v jiném řízení, které se týká záměru žalobce postavit saunu a jímku na svém pozemku, byl v rámci výzvy stavebního úřadu upozorněn na to, že nejmenší přípustná vzdálenost žumpy od studny je v málo propustném prostředí 12 metrů. Stavba studny byla přitom povolena ve vzdálenosti 4,75 metrů od hranice s pozemkem žalobce, čímž byl žalobcem zkrácen i na možnosti postavit si předem avizovanou odpadní jímku, s jejíž stavbou dlouho dopředu počítal. Tím, že si stavebník postavil studnu dříve, vytváří tato studna ochranné pásmo ve smyslu § 24a vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, které do budoucna zasahuje do možnosti okolních vlastníků si na svém pozemku postavit odpadní jímku. Proto měl stavebník umístit studnu alespoň ve vzdálenosti 12 metrů od hranice pozemku, zvláště pokud je rozloha jeho pozemku 1 600 m². Žalobce dále poukazuje na neutěšené sousedské vztahy a má za to, že se v posuzované věci jednalo o schválnost. Žalobce dále v této souvislosti odkazuje na § 1012 a § 1020 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „NOZ“).
7. V podané replice žalobce poukázal na to, že nahlédnutím do správního spisu týkajícího se územního řízení zjistil, že se v ní nachází písemnost, která svědčí o tom, že zkouška okolních studní byla provedena nedostatečně.
8. Z výše uvedených důvodů se žalobce domáhá zrušení napadeného i jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí. Svůj procesní postoj žalobce po dobu řízení před zdejším soudem nezměnil.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

9. Žalovaný s odkazem na argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí uvádí, že stavba studny za situace, kdy již byl řádně povolen průzkumný vrt, spočívá pouze v osazení „zhlaví“ study a ponorného čerpadla. Jiné stavební práce zpravidla prováděny nejsou. Je tedy zřejmé, že následným vystrojením již zrealizovaného průzkumného vrtu a provozem (čerpáním vody) již vlastnická práva žalobce nemohou být přímo dotčena. Pokud jde o žalobcem zpochybňované hydrogeologické posouzení, to žalobce podle žalovaného nedoložil žádným oponentním znaleckým posudkem či odborným vyjádřením.
10. Žalovaný dále uvádí, že umístění stavby studny bylo řešeno v územním řízení, v němž žalobce byl účastníkem řízení a v němž vznášel shodné námitky proti umístění stavby. Předmětem stavebního řízení není vypořádání námitek, jež již byly posuzovány v územním řízení, a to i s přihlédnutím k § 114 odst. 2 stavebního zákona, podle něhož se k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, nepřihlíží.
11. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření stavebníka a repliky žalobce

12. Stavebník ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že předmětná věc je součástí složitého komplexu vyhrocených sousedských vztahů mezi chataři, které mají své kořeny v minulosti. Stavebník studny v této souvislosti poukazuje na to, že žalobce čerpá celoročně vodu ze dvou vrtaných studní, a to z vlastní studny a z bývalé společné studny, která byla v roce 1993 financována, vybudována a zprovozněna osmi místními chataři

včetně stavebníka, se souhlasem tehdejší majitelky rekreační chaty č. x. Po její smrti si již noví majitelé nepřáli, aby pro vodu do této studny ostatní chataři přes jejich pozemek chodili. Žalobce pak umístil do své chaty rozvodnu čerpané vody a se spřátelenými chataři si vodu rozvedli do svých chat, a to bez povolení příslušných úřadů.

13. K tomuto vyjádření stavebníka žalobce uvádí, že tvrzení v něm uváděná nejsou pravdivá. Tím, že si stavebník nechal provést vrt na nevhodném místě, zhoršil stav jeho studny. Podle žalobce jde o odvetu za to, že jej žalobce nenechal vykopat žumpu na části jeho pozemku.

IV. Posouzení věci

14. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
15. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Podstatou sporu v dané věci je, zda byly naplněny podmínky pro přiznání účastenství žalobci v řízení o povolení k nakládání s podzemními vodami včetně povolení provedení stavby vodního díla „Vrtaná studna na p.č. x v k.ú. R. u S.“. Prvostupňový orgán při určení okruhu účastníků řízení vycházel z hydrogeologického posudku č. G-36a/2014 od Surgeo, s.r.o., z něhož se podává, že navrhovaná stavba neovlivní kvalitu ani množství vody v okolní hydrogeologické struktuře, a proto mezi účastníky řízení nezahrnul vlastníky sousedních pozemků. Zpracovatelé hydrogeologického posudku dospěli k závěru, že teoretický dosah deprese při průměrném denním odběru cca 1 m³ podzemní vody (nepřetržité čerpání při vydatnosti $Q=0,012$ l/s) a snížení do 5 m tedy činí 15 m, přičemž nejbližší objekt VS (B-1) (studna žalobce) se nachází ve vzdálenosti cca 32 m, tj. při nepřetržitém čerpání nedosáhne depresní kužel k vrtané studni na pozemku p.č. x, tudíž nedojde k jejímu ovlivnění. Dále prvostupňový orgán vycházel z existence pravomocného rozhodnutí Městského úřadu Strážnice, stavebního úřadu, ze dne 17.6.2015, č.j. MU/3195/2015-MICHZ/15/ÚR, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby „vrtaná studna u rekreační chaty ev.č. 124, hl. 30 m“.
17. Žalobce proti rozhodnutí prvostupňového orgánu podal dne 12.4.2016 podnět, v němž požádal o zrušení předmětného rozhodnutí. Prvostupňový orgán tento podnět vyhodnotil jako odvolání, které postupem podle § 88 odst. 1 správního řádu postoupil k dalšímu řízení žalovaného, který je jako nepřipustné nyní napadeným rozhodnutím zamítl.
18. Nyní přezkoumávané rozhodnutí je výsledkem společného řízení podle zákona o vodách a podle stavebního zákona. Ke kritériím rozhodování o účastenství v řízení podle vodního zákona je nutné předeslat, že dle § 55 odst. 1 vodního zákona jsou vodními díly stavby, které slouží ke vzdouvání a zadržování vod, umělému usměrňování odtokového režimu povrchových vod, k ochraně a užívání vod, k nakládání s vodami, ochraně před škodlivými účinky vod, k úpravě vodních poměrů nebo k jiným účelům sledovaným vodním zákonem. Dle § 55 odst. 1 písm. j) vodního zákona jsou vodním dílem i studny. Pokud vodní zákon nestanoví jinak, tak dle § 115 odst. 1 postupují vodoprávní úřady při řízení o

věcech upravených vodním zákonem podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování, jež se týkají vodních děl a vodohospodářských úprav.

19. Vodní zákon jako zvláštní zákon neobsahuje ucelenou úpravu účastenství. Okruh účastníků společného řízení bylo tedy třeba určit jednak dle § 115 odst. 16 vodního zákona a kromě toho dle § 109 stavebního zákona. Podle § 115 odst. 16 vodního zákona je účastníkem řízení o povolení k odběru podzemní vody žadatel a dále osoby podle odstavců 4 a 7 (příslušné obce či občanská sdružení, resp. spolky). Podle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona je účastníkem řízení vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.
20. Při určování okruhu účastníků společného řízení podle zákona o vodách a podle stavebního zákona nelze aplikovat obecnou právní úpravu účastenství v § 27 odst. 2 správního řádu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1.6.2011, č.j. 1 As 6/2011-347, č. 2368/2011 Sb. NSS). Odkaz žalovaného v souvislosti s posuzováním účastenství na správní řád, respektive na jeho § 27 a § 28, je proto nesprávný.
21. Správní orgán (žalovaný) tak měl povinnost posoudit, zda je žalobce vlastníkem sousedního pozemku nebo stavby na něm, jehož vlastnické právo může být prováděním stavby přímo dotčeno. Jak vyplývá i z jeho vyjádření k žalobě, žalovaný je přesvědčen, že se žalobce v takové pozici nenachází a účastenství v řízení mu tak nesvědčí. V této souvislosti zdejší soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.4.2012, č. j. 9 As 78/2011-69, z něhož vyplývá závěr, že pokud může navrhovaná stavba studny ovlivnit kvalitu a množství vody v již zbudované studni náležící sousedovi, může jít o důvod účastenství tohoto souseda v řízení o stavebním povolení takto navrhované studny, a to dle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona ve spojení s § 115 odst. 1 vodního zákona. „Pokud může navrhovaná stavba ovlivnit kvalitu a množství vody ve studni, která náleží sousedovi, může jít o důvod účastenství dle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, dle kterého je účastníkem stavebního řízení vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno ... Právo odebírat vodu ze své studny přitom lze řadit mezi právo užívat předmět vlastnického práva (zde studnu) a požívat jeho plody a užitky ... Nejběžnější výkon práva užívat studnu, jakožto jedné ze složek vlastnického práva, je právě odběr vody z takové studny. Brát ze studny vodu je možné jen tehdy, když v ní je dostatek vody. Pokud by ze studny vymizela voda nebo došlo k jejímu zásadnímu úbytku, nebylo by možno studnu užívat pro její základní účel buď vůbec, nebo ve stávajícím rozsahu. V tomto ohledu platí, že je-li myslitelné, že navrhovanou stavbou studny na sousedním pozemku může dojít k úbytku vody v již zbudované studni souseda, příp. k jejímu úplnému vymizení, ovlivní tato skutečnost možnost užívat již zbudovanou studnu k odběru vody. V ovlivnění možnosti užívání studny jakožto jedné ze složek vlastnického práva pak lze spatřovat přímé dotčení vlastnického práva k ní. Užitek, který je studna schopna přinášet, je možno spatřovat ve vodě, která byla ze studny odebrána. Poté, co dojde k oddělení určitého množství vody ze spodní vody (vody ve studni), nepovažuje se takto oddělená voda nadále za vodu podzemní, která nemůže být předmětem vlastnického práva ... Pokud může navrhovaná stavba studny na sousedním pozemku ovlivnit kvalitu vody v již zbudované studni souseda, a tak i kvalitu odebírané vody, může tímto způsobem ovlivnit míru užitku, který studna může přinášet... Nejvyšší správní soud přitom zastává názor, že v mnoha případech je myslitelné, že konkrétní způsob, jakým má být prováděna navrhovaná stavba studny, může mít vliv na množství či kvalitu vody ve studni

souseda. To samé platí i ve vztahu ke konkrétnímu navrhovanému provedení stavby studny dle její projektové dokumentace. Stavební řízení je přitom určeno k vypořádání námitek proti projektové dokumentaci či způsobu provádění stavby. Tím, že bude založeno účastenství vlastníka studny na sousedním pozemku v řízení o povolení studny na sousedním pozemku, bude zajištěna ochrana jeho vlastnických práv k jeho studni.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.4.2012, č.j. 9 As 78/2011-69).

22. Zdejší soud na základě výše shrnutých východisek na rozdíl od žalovaného dospěl k závěru, že žalobci ve smyslu § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona náleželo právo účasti v předmětném řízení, neboť navrhovaná stavba může ovlivnit množství nebo kvalitu vody ve studni žalobce, aniž by zdejší soud jakkoli předjímal, že negativní ovlivnění v důsledku stavby a čerpání vody ve studni stavebníka, bude skutečně v řízení prokázáno. Skutečnost, že žalobce může být navrhovanou stavbou studny namítaným způsobem dotčen, je pro posouzení účastenství rozhodující a prvostupňový orgán a žalovaný pochybili, pokud žalobce coby vlastníka sousední studny jako účastníka řízení nepřizvali. „Možné dotčení“ zakládá právo účastnit se předmětného řízení, kdy může v důsledku námitek dotčených vlastníků již existujících studní dojít k povolení čerpání vody kupř. ve změněných limitech. Tato otázka přitom není předmětem územního řízení, jak uvádí žalovaný; jeho předmětem je otázka samotného umístění studny, nikoli již způsob a limity čerpání, které ostatně byly stanoveny teprve prvostupňovým rozhodnutím.
23. Žalovaný pochybení prvostupňového orgánu nenapravit. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že závěry odborných osob nelze zpochybňovat na základě domněnek, stejně jako ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že žalobce žádnými relevantními podklady nevyvrátil závěry hydrogeologického posouzení č. G-36a/2014 od Surgeo, s.r.o. Tato argumentace žalovaného je však nepřijatelná. Se žalobcem jako s účastníkem řízení jednáno nebylo, tudíž se žalobce ani nemohl s podklady prvostupňového rozhodnutí seznámit, a tím spíše je v rámci řádného procesního rámce zpochybňovat. Nadto žalovaný ani případně žalobce nevyzval k odstranění vad odvolání a k doložení důkazních prostředků na podporu svých tvrzení. Pak závěr žalovaného, že žalobce podklady prvostupňového rozhodnutí relevantně nezpochybnil, nemůže v soudním přezkumu obstát.
24. Z hydrogeologického posouzení č. G-36a/2014 (písemnost vyhotovena 07/2014) od Surgeo, s.r.o., které je součástí správního spisu vyplývá, že jej zpracoval Ing. M. M., báňský projektant s odbornou způsobilostí v ložiskové geologii a hydrogeologii, a dále Ing. J. L., autorizovaný inženýr pro vodohospodářské stavby. Dne 21.7.2011 a 25.6.2014 byly provedeny průzkumné hydrogeologické vrty, při kterých byl pozorován pohyb hladiny v nejbližších studnách – u žalobce se jednalo o studnu označenou jako B1, přičemž dne 21.7.2011 byl tento objekt pro měření nepřístupný. Opakovaná zkouška se konala dne 25.6.2014. Z vyhodnocení provedených čerpacích zkoušek podle odborných osob vyplývá, že u objektu B-1 byla hladina vody v době realizace (VII/2010) v úrovni 18,5 m, což je o 4,5 m výše než před čerpací zkouškou dne 25.6.2014. Pokud žalobce v replice namítá, že čerpací zkouška nebyla provedena řádně, čímž zřejmě zpochybňuje jeden z podkladů prvostupňového rozhodnutí, je na něm, aby takovou argumentaci nejprve uplatil v řízení před správním orgánem, a svá tvrzení řádně relevantními důkazy doložil.
25. Pokud jde o žalobní argumentaci týkající se vad územního řízení či jiných aktuálně probíhajících řízení před stavebním úřadem, tou se zdejší soud nezabýval, neboť má

význam maximálně z hlediska „dokreslení“ kontextu vztahů mezi stavebníkem a žalobcem, nicméně pro otázku posouzení účastenství žalobce je bezpředmětná.

26. Stejně tak zdejšímu soudu nepřisluší zabývat se tím, zda došlo k porušení § 1012 a § 1020 NOZ, z nichž plyne, že vlastníku se zakazuje nad míru přiměřenou poměrům závažně rušit práva jiných osob, jakož i vykonávat takové činy, jejichž hlavním účelem je jiné osoby obtěžovat nebo poškodit, a že má-li pro to vlastník pozemku rozumný důvod, může požadovat, aby se soused zdržel zřizování stavby na sousedním pozemku v těsné blízkosti společné hranice pozemků. Jedná se o problematiku náležející do působnosti civilních soudů, nikoli soudnictví správního.
27. Pokud však žalobce brojí proti samotnému umístění studny ve vzdálenosti 4, 75 metrů od jeho pozemku, a to zejména z důvodu jím původně plánovaných budoucích stavebních aktivit, jedná se o otázku, která svým předmětem spadá do územního řízení, tedy řízení, v němž se stavba umísťuje. V nyní posuzované věci již není prostor pro to, aby došlo ke změně umístění studny. U jednání přitom žalobce uvedl, že územní rozhodnutí správní žalobou nenapadl, tudíž je pravomocné. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15.12.2011, č.j. 1 As 133/2011-127, „...z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že smysl územního řízení je odlišný od smyslu stavebního řízení. V prvním případě se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy [§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona]. Ve stavebním řízení se stavba do území neumísťuje, neboť je v něm již umístěna na základě územního rozhodnutí ... Je tedy zřejmé, že mezi územním řízením a stavebním řízením, ačkoliv jejich výstupy představují řetězíci se správní akty, existuje z hlediska věcného bariéra striktně oddělující tato dvě řízení. Správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat toliko těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení, a nemohou posuzovat zákonnost stavebního povolení z pohledu otázek, které se věcně neupínají k předmětu stavebního řízení“. Námitky, které se vztahují k předmětu územního řízení, bylo tedy možné uplatnit pouze v tomto typu řízení, nikoli v řízení navazujícím.
28. Zdejší soud tedy uzavírá, že pokud může navrhovaná stavba ovlivnit kvalitu a množství vody ve studni, která náleží sousedovi, jedná se o důvod účastenství dle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona. Je tudíž třeba se v dalším řízení za účasti žalobce zabývat otázkou limitů a způsobu čerpání vody ze studny stavebníka v návaznosti na projektovou dokumentaci stavebního provedení studny, a to v rámci řádně formulovaných a žalobcem doložených námitek. Z uvedených důvodů zdejší soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

V. Náklady řízení

29. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
30. Žalovaný ve věci nebyl úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu náleží právo na náhradu nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek za žalobu, dále náklady právního zastoupení za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, sepsání žaloby, repliky k vyjádření žalovaného a účasti u jednání (§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), společně se čtyřmi režijními paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky), částkou 2 856 Kč odpovídající výši daně z přidané hodnoty, kterou je zástupce povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., celkem tedy 19 456 Kč. K zaplacení byla neúspěšnému žalovanému stanovena přiměřená lhůta. Pokud jde o repliku žalobce k vyjádření osoby zúčastněné na řízení opakující žalobní argumentaci, nejedná se takový procesní úkon, jehož náklady by měly jít k tíži žalovaného. Proto za tento úkon zdejší soud náhradu nákladů nepřiznal.
31. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak soud rozhodl tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů hodných zvláštního zřetele na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 8. června 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu